

βογορόδ, τοῦ Τσερνικώρ, τοῦ Ρίχιζάν, τοῦ Παυλότσκι, τῆς Ἱεροσλάβ, τοῦ Βιελοζέρου, τῆς Οὔδορίας, τῆς Ὀδδορίας, τῆς Κονδινίας, τοῦ Βιτέβσκ, τοῦ Ματιλάφ. Κύριος ἀπάσης τῆς Ἱπερβορείου ζώνης. Κύριος τῆς Ἰβερίας, τῆς Καρταλινίας, τῆς Γρουζινίας, τῆς Καβαρδινίας καὶ τῆς Ἀρμενίας. Κύριος κληρονομικὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Κερκεσίων ἡγεμόνων. τῶν κατὰ τὰ ὄρη καὶ ἄλλων ἐπὶ κληρονομίας τῆς Νορβηγίας, δοῦξ τοῦ Σχλέσβικ-Ὀλστέιν, τοῦ Στορμάρν, τοῦ Διτμίρσεν καὶ τοῦ Ὀλδεμβούργου. »

Πάντες δὲ οὗτοι οἱ τίτλοι δὲν εἶναι μόνον ἐπὶ τοῦ χάριτος, ὡς οἱ τῶν βασιλέων τῆς Σαρδηνίας αυτοκαλουμένων βασιλέων τῆς Σικελίας καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἢ τῶν Βασιλέων τῆς Γαλλίας ἰδιοποιουμένων τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως τῆς Νιχβάρρας, ἀλλ' εἶναι τίτλοι ἀληθεῖς καὶ πραγματικώτατοι, δεικνύοντες τὸ μέγεθος τῆς Ῥωσικῆς μοναρχίας ἐν πάσῃ αὐτῇ, τῇ ἀπεράντῳ ἐκτάσει.

Γ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΜΕΓΑΣ ΠΕΤΡΟΣ.

Α.

‘Ο ψυχρὸς ἰδρώς. Τὸ μάθημα τῆς γυναικός. Ἡ φρονάκη τοῦ δημάρχου. Ἡ εἰς τὰ ὕδατα ἐμβολή τοῦ Κάτωρος. Οἱ Ἀητοί. Τὸ σιδηροῦν ἄγκυστρον. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Τζάρου. Ἡ Αἰκαταίρην. Ὁ ἀνευ ῥυκάνης ἐνδυγμὸς. Θέλω μάθει νὰ πυγμαχῶ.

Ἐννοοῦντες πόσον εἶναι περίεργον τὸ νὰ γνωρίζῃ τις, μέχρις αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν, τὸν βίον ἡγεμόνος, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ἀναμορφωτὴς τοῦ πλέον ἐκτεταμένου κράτους τοῦ κόσμου, δημοσιεύομεν ἀνεκδοτά τινα περὶ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ Μοσκοβίτου νομοθέτου, ἐγγνώμενοι τὴν αὐθεντίαν τῶν πηγῶν ὅθεν ἠντλήσαμεν αὐτά.

» Γεννηθεὶς ἐκ δευτέρου γάμου τοῦ Ἀλεξίδου ὁ Πέτρος, ἦτο μόλις τεσσάρων καὶ ἡμίσεως ἐτῶν, ὅτε ὁ πατὴρ του ἀπέθανεν. Ἀλλ' ὡς γόνος δευτέρας ἡλικίας δὲν ἡγαπάτο ποσῶς ἐν τῇ οἰκογενεῇ καὶ τούτου ἕνεκα οὐδεὶς ἐπίστευεν ὅτι ἤθελε ποτὲ βασιλεύσει· πρὸ πάντων δὲ ἡ ἀδελφὴ του Σοφία ἀντέπραττεν εἰς τοῦτο.

— Τὶ ἔχομεν νὰ φοβούμεθα, ἔλεγεν ἡ ἀντιπασις εἰς τὸν Γαλιτζίνον ἀπὸ ἑνα βλάκα καὶ ἐπιληπτικόν; — Διὰ τῶν τελευταίων τούτων λέξεων αἰνίττετο τὸν Πέτρον, ὅστις πάντοτε κατείχετο ὑπὸ αὐτομάτου φόβου, ὅθουμένου μέχρι ψυχροῦ ἰδρώτος καὶ ὅστις περιέπιπτεν εἰς σπαμούς, ὅταν διήρχετο ῥύακα.

— Αὐτὸ τὸ παιδίον, ἀπεκρίθη ὁ πρωθυπουργ-

γός, ἔχει αἷμα ζωηρὸν καὶ θερμὸν, καὶ πρέπει νὰ τὸ προλάβωμεν, Κυρία. — Δὲν ἡπατάτο. Γνωστὸν μετὰ πόσων φροντίδων διδάσκεται τὸ κολυμβᾶν εἰς τοὺς νέους τῆς Εὐρώπης; ὁ Πέτρος οὐδὲν κατέβαλε πρὸς τοῦτο ὅλην αὐτοῦ τὴν προσοχὴν. Περιφρονῶν τὴν πρὸς τὸ ὕδωρ φυσικὴν αὐτοῦ ἀποστροφὴν, ἐρρίφθη ἐν αὐτῷ θαρράλως, ὅπως νικήσῃ τὴν φύσιν καὶ οὕτω κατέστη ὁ καλύτερος ναύτης τῆς Ἀρκτοῦ. Αἰσχνιόμενος διὰ τὴν ἀμάθειαν εἰς τὴν τὸν ἄφρονον, ἔμαθεν ἀπ' ἐαυτοῦ τὴν Γερμανικὴν καὶ Ὀλλανδικήν. Ἐπαίξε τὸ μικρὸν ὄπλον του, μετὰ τῶν παιδῶν οὐ; τῷ ἐπέτρεπον νὰ συναναστρέφηται. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν συμβουλίων παρεισέφρυνε μυστικῶς εἰς τὴν αἵθουσαν εἰς τὴν ὁ Γαλιτζίνο; ἐδίδεν ἀκρόασιν καὶ παρατηρῶν ὅτι ξένοι ἦσαν οἱ καὶ πρὸ τῶν Ῥώσων ἀξιωματικῶν συμβουλευόντες αὐτὸν εἰς τὴν τέχνην τοῦ σχηματίζειν ἐθνικοὺς, στρατοὺς ὥμωσεν ὅτι, ἐάν ποτὲ βασιλεύσῃ δὲν θέλει ἐμπιστεῖσθαι εἰς ξένους τοὺς πολέμους εἰς οὓς τυχὸν ἤθελεν ὑποχρεωθῇ.

Ὁ Λεφόρτ, τὴν πατρίδα Γενουτίνσιος, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος στρατάρχης του.

Μεταβαλὼν δ' ἀκολούθως τὴν γνώμην του ταύτην, ἔλαθεν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου ἀρκετὰ καλὸν μάθημα ἀπὸ Κυρίας τινὰ τῆς Βαρσοβίας.

Ἡ Κυρία αὕτη συνδέετο διὰ συγγενείας πρὸς τὰς πρώτας τῆς πόλεως οἰκογενείας, ἕνεκα δὲ τοῦ πνεύματος αὐτῆς εἶχεν ἀποκτήσει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων. Ἐν μέσῳ τῶν συνδιαλέξεων αὗτη εἶχε μετ' αὐτῆς ὁ Πέτρος περὶ τοῦ κράτους του, τῇ εἶπεν ὅτι ἐνῆργει νέαν στρατολογίαν.

— Θέλετε προσλάβει, τὸν ἡρώτησεν ἐκείνη, καὶ ἀξιωματικοὺς ξένους;

— Ὄχι, ἀπεκρίθη, οἱ τοποτηρηταὶ μου εἰσὶν ἤδη ἀρκετὰ πεπαιδευμένοι ὥστε νὰ μοὶ σχηματίσωσι τόσους νέους ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὅσων ἔχω χρεῖαν.

— Ἀπατάσθε, ἐπανελάθεν ἐκείνη, ἀκολούθως δὲ ἐφιλονέκησεν ἀρκετὴν ὥραν χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ τὸν πείσῃ νὰ μεταβάλῃ γνώμην.

Μετά τινος ἡμέρας ὁ Τσάρος πορευθεὶς εἰς συνάντησιν τῆς τῆς ἡρώτησεν εἰς ποίαν κατάστασιν εὕρισκετο ἡ μουσικὴ τῆς ἡν πρὸ πολλοῦ δὲν εἶχεν ἀκούσει.

— Ἡ Υ. Μ. θέλει κρίνει τὴν ἐσπέραν ταύτην εἰς τὸ δεῖπνον.

Διατάττει μυστικῶς νὰ σχηματίσωσι τὴν ὀρχήστραν ἀπὸ αὐτόχθονας μόνον μουσικοὺς. Ἡ μουσικὴ ἁρμονία ἄρχεται, ἀλλὰ δυσχερεστεῖ τοὺς παρευρισκομένους οἵτινες ἐκπλήττονται. Εἰς ὅλα ταῦτα ἡ εὐφυὴς Κυρία κωφεύει, προσποιεῖται ὅτι δὲν ἔννοει. Ἐπὶ τέλους ὁ Αὐτοκράτωρ πλησιάζει τὴν ἡρώτησεν.

— Πῶς, κυρία, ἡ μουσικὴ σας τόσον καλὴ κατ' ἀρχὰς ἠδυνήθη νὰ καταστῇ τόσον κακὴ;

— Εἶναι οἱ αὐτοὶ μουσικοὶ, ἀπήντησεν ἐκείνη πλὴν τῶν ξένων οὐκ ἀπέπεμψα.

— Σὰς ἐννοῶ, Κυρία, τῇ λέγει Πέτρος ὁ Ἀ. χιμυγελῶν, ἔχετε δίκαιον.

Μετέβαλε γνώμην, καὶ ἀπεφάσισεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον τὸ ἐν τρίτον τῶν ἀξιωματικῶν του θέλει συνίστασθαι ἐκ ξένων.

Ἐν πρὸ πάντων ὁ Πέτρος ἔμαθε τὴν Ὀλλανδικήν, συνέβη τοῦτο, διότι εἰς τὴν Ὀλλανδίαν ἔκαμε τὰς πρώτας του σπουδὰς, καὶ κατέστη ἄριστος τέκτων καὶ ναυπηγὸς πρὶν ἀκόμη καταναυμαχήσῃ τοὺς πολεμίους.

Ἐκ δευτέρου ταξιδεύων παρὰ τοῖς Βαταυοῖς, κατὰ τὸ 1716 ἔρθασε κυριακὴν τινὰ εἰς Δάντζικ· καθ' ἣν στιγμήν, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἔμελλον νὰ κλείσωσι τὰς πύλας. Εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν, μεταβαίνει εἰς τὸ ξενοδοχίον, χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ τινὰ καθ' ὁδόν. Ἐκπλαγείς δὲ διότι εὔρε τὰς ὁδοὺς ἐγκαταλειμμένας εἰς πόλιν τόσῳ πολυάνθρωπον, μύλις ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἠρώτησε τὸν ξενοδόχον τὴν αἰτίαν. Ἐμαθε τότε ὅτι ἦτο ἡ ὥρα τῆς θείας λειτουργίας, ὅτι ὁ λαὸς εὕρισκετο εἰς τὴν διδασχὴν, καὶ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκράτουν τὰς πύλας κεκλεισμένας. Δὲν ἠθέλησε νὰ χάσῃ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ ἴδῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐξεταλείτο εἰς Δανσίσκην ἡ θεία λατρεία· ὅθεν παρεκάλεσε τὸν ξενοδόχον νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸν ναόν. Ὁ ἐν ὑπέρσειά δῆμαρχος εὕρισκετο ἐκεῖ μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ὡς φαίνεται δὲ, εἶχεν ἤδη εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς ἀφίξεως τοῦ Πέτρου. Ἄμα ὁ Πέτρος ἔφθασεν εἰς τὸν ναόν ὁ ἄρχων μετέβη εἰς προὔπαντήσιν του, τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν θρόνον τῶν δημάρχων, θρόνον ὀλίγον τι μεγαλειότερον καὶ ὑψηλότερον τῶν λοιπῶν. Ὁ Πέτρος ἐκάθισε τὴν κεφαλὴν ἀσκεπῆ· νεύσας εἰς τὸν δῆμαρχον νὰ καθίσῃ πλησίον του καὶ ἤκουε τὸν ἱεροκήρυκα μετὰ τῆς μεγαλειτέρας προσοχῆς χωρὶς ν' ἀποσπάσῃ τὸ βλέμμα ἀπ' αὐτοῦ ἐνῷ τὰ βλήματα τῆς ὁμηγύρεως ἦσαν προσηλωμένα ἐπάνω του. Μετὰ τινὰς στιγμὰς αἰσθανόμενος ψυχὸς εἰς τὴν κεφαλὴν ἔλαβε σιωπηλῶς τὴν φενάκην τοῦ δημάρχου καὶ τὴν ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ὁ δῆμαρχος ἀπορενακισθεὶς καὶ ὁ Μέγας Πέτρος μὲ φενάκην τῆς παρατάξεως, ἐξηκολοῦντο ἀκούοντες τὴν διδασχὴν χωρὶς νὰ ταραχθῶσι καὶ ὅταν ἐτελείωσεν ἡ λειτουργία ὁ Τζάρος, ἀποδίδων ὅτι εἶχε δανεισθῇ νυχαιρίστησε τὸν δῆμαρχον διὰ μιᾶς ὑποκλίσεως. Ἡ μικρὰ αὕτη σκηνὴ ἐφάνη ὅλως ἀπλὴ εἰς τὸν Ῥώσον μονάρχην· ἦτο συνειθισμένος εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ δύναται τις εὐκόλως νὰ φαντασθῇ πόσον ἐφάνη μοναδικὴ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δανσίσκης! Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ δῆμαρχος ἀπέστειλε τινὰς διὰ νὰ εὐχαριστήσῃσι τὸν Τζάρον. Εἰς δὲ τῶν Μοσχωβιτῶν μεγιστάνων εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἡ Α. Μ. εἶχε τὰ μέγιστα εὐχαριστηθῇ ἐκ τῶν ὧων εἶδε, προσέθηκε δὲ ὅτι ἡ μετάθεσις τῆς φενάκης τοῦ δημάρχου ἦτο ἀσήμαντόν τι γεγονός, δι' ὃ δὲν πρέ-

πει νὰ ἐκπλαγῇ ὁ δῆμαρχος, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν παρατηρεῖ τόσον μικρὰ πράγματα· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ εἶχε μικρὰν κόμην συνειθίζεν, ὅτε ἠσθάνετο ψυχὸς εἰς τὴν κεφαλὴν, νὰ λαμβάνῃ τὴν φενάκην τοῦ πρίγκιπος Μεντσικῶφ ἢ ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν παρακαθεμένων αὐτῷ μεγιστάνων.

Ὁ Τζάρος, ὡς εἶναι γνωστὸν, δὲν ἐπισκέφθη τὴν Γαλλίαν εἰμὴ ἀφοῦ ἐτίμησε μὲ τὰς σοφὰς ἀποδημίας του, ὅλας τὰς λοιπὰς αὐτῆς τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ ἐν Γαλλίᾳ καθὼς καὶ ἐν Ὀλλανδίᾳ ἐσπούδασε τὴν ναυτικὴν τέχνην. Ὅτε εὕρισκετο εἰς Τουλὸν ἔμελλον νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν πλοῖόν τι, ὅπερ ἂν δὲν ἀπατώμαι ἦτον ὁ Κάτων. Ὁ αὐτοκράτωρ μεταβαίνει εἰς τὸν λιμένα, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὑψωμα ὅπερ εἶχον ἐπίτηδες κατασκευῇ διὰ νὰ δύναται νὰ βλέπῃ εὐκόλως τὸ ἔργον καὶ τὰ προπαρασκευαστικὰ μηχανήματα. Ἡ ὥρα προῦχῶρει, ἡ ὠρισμένη στιγμή ἐπλησίαζε καὶ ἐν τούτοις ἀξιωματικοί, στρατιῶται, ναῦται, λεμβοῦχοι, γυναῖκες, τέκνα, τὰ πάντα εὕρισκοντο ἀναμεμιγμένα, τὰ πάντα ἐφαίνοντο λησμονοῦντα ὅτι ἔμελλε νὰ ῥιφθῇ πλοῖον. Ὁ Τζάρος ἔχων τὸν βραχίονα ἐστηρικμένον ἐπὶ τῶν κιγκλίδων ἐθεώρει σιωπηλῶς τὴν ἀταξίαν ταύτην καὶ εἶκαζεν ὅτι τὸ ἔργον δὲν ἦθελεν ἐγκαίρως ἀποπερατωθῇ. Ἐν τούτοις ἡ στιγμή ἐφθασε· τὸ σημεῖον ἐδόθη· εὐθὺς, ὁ θόρυβος παύει, ἕκαστος μεταβαίνει εἰς τὴν θέσιν του, ἡ τάξις καὶ ἡ σιωπὴ ἐπικρατοῦσι πανταχόθεν. Νέον σημεῖον ἀκούεται, τὸ πλοῖον ἀφίεται καὶ ἰδοὺ διασχίζει τὰ κύματα. Ὁ Τζάρος ἀπὸ ἐκπληξιν καὶ θαυμασμὸν ὑψώνει τοὺς βραχίονας, καὶ σφίγγας διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς κιγκλίδας λέγει ζωηρῶς αὐτῷ ἔθρος! βαδίζει μόνον του!

Τὸ ἐξῆς χωρίον θέλει δείξῃ πόσα θαύματα ἔμελλε ν' ἀπαντήσῃ εἰς ἕκαστον βῆμα τὸ ἀναμορφωτικὸν πνεῦμα τοῦ Τζάρου, θέλοντος νὰ ἐξευγενίσῃ κράτος τόσον ἐκτεταμένον ὡς ἡ Ῥωσσία καὶ τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι ἦσαν ἐξ αὐτῆς τῆς νηπιότητος των εἰθισμένοι εἰς πράξεις βιαίας καὶ θηριώδεις. Πρὸ τῆς βασιλείας Πέτρου τοῦ Α' καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας του ἀκόμη αἱ δολοφονίαι ἦσαν τὸν συνεχεῖς εἰς τὴν Μόσχαν ὥστε σχεδὸν καθ' ἑκάστην πρωΐαν εὕρισκοντο πεφονευμένοι εἰς τὰς ὁδοὺς. Ἰδοὺ δὲ διὰ τίνος τρόπου αὐτὸς ἠδυνήθη δις νὰ διαφύγῃ τὴν μανίαν τῶν ληστῶν τούτων καλουμένων Ρασβονίκων.

Ἄρχων τίς τῷ ὀνομα Κνιπερκράν οὗτινος ὁ πατήρ ἦτο ἀντιπρέσβυς τῆς Σουηδίας μοι διηγήθη, λέγει ὁ κύριος Bruce παρ' οὗ δανειζόμεθα τὰ δύο ταῦτα ἀνέκδοτα, ὅτι ὁ Τζάρος προσεβλήθη ἐν τῇ νεότητί του ὑπὸ πληθὺς ληστῶν. Ἡ Α. Μ. ἐσύχναζεν εἰς τὴν δίκαιαν τοῦ ἄρχοντος τούτου. Ἐσπέραν τινὰ πορευόμενος πρὸς ἐπίσκεψίν του καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ δύο μόνων ὑπηρετῶν, ὧν ὁ μὲν προὔπορεύετο ἐφιππος, ὁ δὲ δευτερός ἐκάθητο ὀπισθεν τοῦ ἐλκύθρου ἀπήντησε καθ' ὁδὸν κλέπτας ἐντὸς ἐτέρου τινὸς ἐλκύθρου. Ἡρχοντο δὲ ν' ἀναβῶσι εἰς τὸ τοῦ πρίγκιπος, ὅτε αὐτός, νέος

γενναῖος καὶ θαρραλέος, ἀναπηδᾷ καὶ λαμβάνων ζωηρῶς ἐκ τῆς κόμης ἓνα τῶν ληστῶν τὸν ἀποσπᾷ τοῦ ἐλκύθρου. Χωρὶς νὰ δειλιάσῃ τὸν σύρει μεθ' ἐαυτοῦ μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ ἀντιπρόεδεως, ὀλίγον ἀπεχούσης, καὶ εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν ὁλος καθύδρος πρὸς μεγάλην ἐκπλήξιν τῶν παρευρισκομένων. Διατάττει εὐθὺς νὰ κλείσωσι τὰς θύρας ὅπως μὲ ἐξέλθῃ τις τῶν ὑπηρετῶν πρὶν ἢ ἐξετάσῃ τὸν ληστὴν, ὅστις μαθὼν ὅτι εἶχε προσβάλῃ τὸν αὐτοκράτορα ἐπάγωσεν ἀπὸ φρίκην καὶ ὤμνουν ὅτι οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ σύντροφοί του ἤθελον τὸν προσβάλει ἂν τὸν ἐγνώριζον. Ἀκολουθῶς ἡ Α. Μ. τῷ λέγει νὰ τῷ ὁμολογήσῃ τοὺς συναιτέρους του, ἀλλ' ὁ κλέπτης ἐξήτει προηγούμενως τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ αὐτοκράτορος ὅτι θέλει τῷ δοθῇ χάρις καὶ ἀνταμοιβή. Ὁ Τζάρος συγκατετέθη, καὶ ὁ κλέπτης μεταβαίνει μεθ' ἐνδὸς ἀποσπάσματος στρατιωτῶν εἰς τὸν τόπον τῆς συναθροίσεως τῶν συνεταίρων του. Φιάτας κρούει μικρὰν θύραν λέγων εἰς αὐτοὺς νὰ τῷ ἀνοίξωσι ὅπερ καὶ ἐπραξάν ταχέως ἅμα ἀναγνωρίσαντες τὴν φωνὴν τοῦ συνεταίρου των. Οἱ στρατιῶται εἰσβάλλουσιν τότε εἰς τὴν καταγῶγιον καὶ συλλαμβάνουσιν οὐχὶ μόνον τοῦ, ἐπὶ τὰ ἄλλα καὶ δεκαοκτὼ ἄλλους τῆς αὐτῆς συμμορίας οἵτινες, ἐξαιρουμένου τοῦ καταγγελέως δὲν ἐδράδουναν νὰ φονεῖσθαι.

(ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ κλπ.

ὑπὸ Μ. Π. Περίδου.

Τόμος Α. Ἐρμούπολις 1854. τιμ. δρ. 4.

Ὁ Κ. Μ. Περίδης ἀκόπως ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι διάδοσιν τῆς ὡραίας Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ ἐκδοὺς ἤδη ἐκτὸς τῶν ἄλλων διδασκτικῶν βιβλίων τὸ πλούσιον αὐτοῦ Ἑλληνοἰταλικὸν Λεξικόν, ἐδημοσίευσεν ἤδη καὶ τὴν Ἰταλικὴν ἐγκυκλοπαίδειαν τοῦ πεπλουτισμένην διὰ σημειώσεων ἱστορικῶν, κριτικῶν, γεωγραφικῶν καὶ γλωσσογραφικῶν, συντεινουσῶν πρὸς διασάφησιν καὶ ἐξήγησιν τοῦ κειμένου. Διὰ τοῦ νέου τούτου βιβλίου, πραγματικῶς ὁ Κ. Περίδης ἀνεπλήρωσε τὴν οὐσιωδεστέραν ἑλλειψιν τοῖς ἐπιμετέροις σπουδάζει τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν, καθόσον μάλιστα ἡ ἐκλογή τῶν τεμαχίων εἶναι ἐπιτυχής. Ὅθεν συνιστῶμεν θαρραλῶς εἰς τοὺς ἐραστὰς τῆς Ἰταλίδος φωνῆς τὴν ἐγκυκλοπαίδειαν τοῦ Κ. Περίδου τιμωμένην ἀντὶ δραχ. 4 καὶ εὐρισκομένην ἐνταῦθα παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ Κ. Κ. Ἀντωνιάδῃ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κλόβις ἐπλήρωσε πρόδοντας διὰ νομίσματος κιβδήλου. Ἀκούσας δ' αὐτοὺς παραπονουμένους ἐπὶ τούτῳ— Οὕτως ἔπρεπε νὰ πράξω, ἀπεκρίθη— ἐπλήρωσα μὲ κιβδήλον νόμισμα τὰς ἐκδουλεύσεις κιβδήλων φίλων, οἵτινες ἐπρόδωσαν τὸν βασιλέα, τὴν πατρίδα καὶ τὴν τιμὴν.

Ἐλεγον ἐνώπιον φιλοσόφου τινός. Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἐαυτοῦ. — Καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ τὸ ἀποδίδει, ἀπεκρίθη.

Φιλόσοφος τις ἔλεγεν ὅτι αἱ οἱ ἐπὶ προγόνων ἐνδόξων στριζόντες τὴν ἀξίαν των καὶ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ τῇ γεννήσει των ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ γαϊδόμελα, ὧν ἅπασα ἡ ἀξία εἶναι ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὁ ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ Π' πρωθυπουργεὺς τῆς Γαλλίας καρδινάλιος Ρισχελιέ, ὁσάκις ἤκουε κατηγορούμενόν τινα συνείθιζε νὰ λέγῃ. — Δείξατέ μου αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον— βεβαίως θὰ ἔχῃ τι νὰ ἀξίαν ἐπειδὴ τόσον καταφέρονται κατ' αὐτοῦ.

Φίλιππος ὁ Δ' βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ἀφοῦ ἀπώλεσε τὸ βασίλειον τῆς Πορτογαλλίας, ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ ἐπονομάσῃ ἐαυτὸν Μέγαν. — Γελῶν λοιπὸν ἐπὶ τούτῳ αὐλικὸς τις ἔλεγεν. — Ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος ἡμῶν εἶναι καθὼς αἱ ὀπαὶ— μεγαλύνεται ὅσον τοῦ ἀφαιροῦν χώρας.

Λουδοβίκος ὁ ΙΔ' βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἐποίησέ ποτε στίχους τινὰς λίαν ἀτέχνους, οὓς παρουσιάσας εἰς αὐλικὸν τινα τῷ ἐζήτησε τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην του. — Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ εὐλικρινὲς κριτικὸς, τὰ πάντα εἶναι κατορθωτὰ εἰς τὴν Ὑ. Μ. Ἐζητήσατε νὰ κάμετε κακοὺς στίχους καὶ τοὺς ἐκάμετε.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Χενιέρος, συνέχεια. — Ἡ Μικρὰ Βασίλισσα, δ' ἡμ. — Ὁ Σωφρόνιμος. — Βιογραφία Τένερ. — Φυσικὴ Ἱστορία. — Ἴππος ὁ θαλάσσιος. — Ποίησις. — Ποικίλα.

Εἰκονογραφίαι. — Τένερ. — Ἴππος θαλάσσιος. Παράρτημα. — Ὁ Ὑποκόμης τῆς Βραζελόννης.